

Overflag ere endnu ikke foretaget. Jeg haaber imidlertid, at de, inden Sagen kommer til endelig Afgjorelse, skulle kunne blive meddelte Ministeriet, saaledes at det vil kunne se, at der ogsaa i denne Henseende kan være Meget, som taler for en østligere Retning. Det er jo en Selsølg, at det nu maa bero paa de nærmere Forhandlinger mellem de forskjellige Kommuner og den Offerberedvillighed, der da vi blivt viist, hvorvidt en saadan Retning vil komme istand, og dernæst paa den ærede Indenrigsminister, hvis Samtykke jo er fornødent; men jeg har det Haab, at vedkommende Myndigheder ville gjøre, hvad der staar i deres Magt, for at dette kan opnaas, thi det er dog af Vigtighed ikke blot at Kjøbstæderne faae den korteste Vej til Statsbanen, men ogsaa at de tilgrændsende Egne kunne saavidt muligt drages med ind i Nettet. Forsaavidt de Interesser, der have været paa Dmaltale med Hensyn til Ringebanen, skulle komme i Betragtning, vil der jo være en Mulighed for at kunne knytte de to Baner, den fra Årsens til Statsbanen og den fra Faaborg til Ringe, til hinanden ved en anden Bane, som da maaske kunde anlægges efter et lettere System, f. Ex. det, der er anvendt ved Græstedbanen, men naturligvis maatte Egnene da give Bidrag dertil. Det er altsaa mit Ønske og Haab, at man, naar dette Lovforslag gaar videre og kommer til at træde ud i Livet som Lov, da vil tage det Hensyn til de østligere Sogne, som der gaafte vist fortjener at tages, og i dette Haab tror jeg, som sagt, ikke at burde stemme imod Forslaget.

Roch: Det ærede Medlem, som nu talte, gav et tydeligt Bevis paa den Stemning, der i det Hele taget — man kan sige den største Del af Landet over — for Eiden er tilfide med Hensyn til Jernbaneanlæg. Det er, ligesom om Folk ere betagne af en vis Jernbanerens, og man tager aldeles ikke noget Hensyn til, hvad der, naar man kommer til en roligere Overveelse, dog maa siges at være det Fornuftige og Gjennemførlige. Det ærede Medlem har jo i en Række af Aar ivret for at skaffe en Jernbane tilveie i det Distrikt, han repræsenterer, og det kan jeg ikke fortanke ham i. Han har gjort mange Forsøg i den Retning, han har, om jeg saa tør sige, hørt rundt i hele det sydlige Jyden for at tilfredsstille det Krav, som hans Distrikt naturligvis ogsaa har paa at komme i en Jernbaneforbindelse. Men jeg tror ikke, det ærede Medlem kan gjøre sig nogen Illusion om, at de Planer — forsaavidt de ellers ikke allerede ere strandede — for Eiden ere gennemførlige. Jeg tror, at de ærede Forslagsstillere have viist en forstændig Resignation i dette Tilfælde ved at holde sig til det, der var nogen Sandsynlighed for under de nuværende Omstændigheder at kunne finde Støtte for hos Regjeringen og det andet Thing, og jeg tror, at Enhver, som virkelig vil denne Sags

Fremme, maa ogsaa vise Resignation, vel erindrende den klassiske Sætning, at man skal finde Mesteren i Begrændsningen. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem, som nu talte, paa nogen Maade kan tillegne sig Sandheden af denne Sætning, thi det er jo ikke blot, at han nu vil forlange en Bane mellem Årsens og Statsbanen ved at give den et østligere Tilknyningspunkt end Tommerup, men han tænker jo ogsaa paa senere engang at bringe denne Bane, som desuden synes at skulle have en Bue mod Syd, i Forbindelse med Faaborg-Ringebanen. Jeg advarer mod at følge det ærede Medlems Ønsker i den Retning, ikke fordi jeg ikke ogsaa kunde ønske dette Distrikt alle de Goder, som en Jernbaneforbindelse giver, men fordi jeg har den Overbevisning, at naar man ikke vil nøies med dette Minimum, som her er foreslaet i Lovforslaget, udsætter man sig for slet Intet at faae. Det ærede Medlem henviste til en Mængde Andragender, der fra hans Valgkreds vare indkomne og gif i den Retning, som det ærede Medlem udtalte sig for. Ja, jeg staar med et Andragende i Lommen, der gaar i aldeles den modsatte Retning. Det er fra et andet Sogn, som i højeste Grad ivrig protesterer imod at afvige fra det af Regjeringen givne Forslag og navnlig bestemt fraraader at vælge et andet Tilknyningspunkt end Tommerup, idet det nemlig gaar ud fra den Forudsætning, at hvis man vælger et Tilknyningspunkt f. Ex. mellem Holmstrup og Tommerup, er det visnok mere end sandsynligt, at praktiske Grunde ville medføre, at en af disse Stationer blev nedlagt, og da nu hele det Veisystem, der bestaar, har indrettet sig igennem en Række paa at have Tilknyningspunkter paa disse Steder, vil det bringe stor Forstyrrelse ind deri. Ganfke bortset fra Ubilligheden ved at betage store, rige Sognedistrikter, som i en Række af Aar have haft Station i Sognet, Udfigi til fremdeles at beholde den, vil jeg gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at det ikke maa tillægges det Andragende, som den ærede sidste Taler refererede til, alt for stor Vægt, thi jeg er istand til her paa Bordet at fremlægge et Andragende, gaende i modsat Retning, med en Mængde Understrifter, saa mange, at jeg ikke har gjort mig den Uleilighed at tælle dem; men jeg skal yderligere tilføie, at jeg forpligter mig til, hvis der skal tillægges Andragender i den Retning afgjørende Vægt, i Løbet af 14 Dage at skaffe endnu mange flere Understrifter for denne Adresse. Overhovedet er jeg en lille Smule mistænksom overfor den Slags Andragender; thi man kan i den Art Sager overmaade let faae Folk til at svare Ja, naar man blot spørger dem i en saadan Retning, at de ikke godt kunne svare Andet end Ja. Altsaa, jeg vil sige, at jeg kan skaffe Adresser i modsat Retning af den, det ærede Medlem udtalte sig for. Jeg har ved forrige Behandling sagt, at jeg selsølgelig Intet kunde have